

§ 9. W skład departamentów, podanych w §§ 2, 3, 4, 5, 6 i 8, wchodzi sekretariaty obejmujące sprawy:

- a) planu prac i sprawozdań ogólnych z działalności departamentu,
- b) kontroli terminowości i załatwiania spraw departamentu,
- c) prowadzenia spraw sekretarskich, przyjmowania, rozdziału poczty, sprawy kancelaryjne,
- d) osobowe pracowników departamentu,

e) ewidencji wydawnictw i zbiorów dokumentacji departamentu.

§ 10. Szczegółowy podział czynności między departamenty i samodzielne wydziały oraz wydziały a także podział samodzielnych wydziałów i wydziałów na referaty ustala Prezes Urzędu.

§ 11. Podział bezpośredniego kierowania poszczególnymi komórkami organizacyjnymi pomiędzy Prezesem Urzędu i trzema wiceprezesami ustala Prezes Urzędu za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

1166

UCHWAŁA Nr 655 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 września 1951 r.

zmieniająca statut Państwowej Rady Telekomunikacyjnej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Państwowej Radzie Telekomunikacyjnej (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 63) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W statucie Państwowej Rady Telekomunikacyjnej, stanowiącym załącznik do uchwały Rady Ministrów z dnia 31 maja 1950 r. w sprawie nadania statutu Państwowej Radzie Telekomunikacyjnej (Monitor Polski Nr A-67, poz. 788), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2:
 - a) ust. pierwszy otrzymuje brzmienie: „Do zakresu działania Rady należy opiniowanie w sprawach: prowadzenia jednolitej polityki telekomunikacyjnej, koordynacji zamierzeń poszczególnych resortów w tej dziedzinie oraz w sprawach zleconych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub Przewodniczącego Państwowej Rady Telekomunikacyjnej.“;

b) w ust. 2 pkt 2 wyraz „opracowuje“ zastępuje się wyrazem „opiniuje“;

c) w ust. 2 pkt 5 skreśla się wyrazy „opracowuje i“;

2) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. Sekretariat Rady prowadzi Ministerstwo Poczty i Telegrafów. Pracami Sekretariatu kieruje sekretarz, wyznaczony przez Przewodniczącego Państwowej Rady Telekomunikacyjnej.“;

3) § 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uchwały zapadają większością głosów. W przypadku założenia sprzeciwu Przewodniczący Rady przedstawia sprawę Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub kieruje ją do ponownego opracowania w sekcji fachowej przy udziale członków Prezydium Rady, którzy złożyli sprzeciw, oraz przedstawiciela Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.“.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1167

UCHWAŁA Nr 660 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 września 1951 r.

w sprawie rzeziągnięcia na pracowników Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie przyznania dodatku przejściowego pracownikom zatrudnionym w niektórych ministerstwach, którzy przeszli do pracy w tych resortach nie otrzymawszy mieszkań w Warszawie.

W celu umożliwienia Ministerstwu Państwowych Gospodarstw Rolnych uzupełnienia obsady personalnej — na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) Rada Ministrów uchwala:

1. Pkt 1, 3, 4 i 5 uchwały Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. w sprawie przyznania dodatku przejściowego pracownikom, zatrudnionym w niektórych ministerstwach, którzy przeszli do pracy w tych resortach nie otrzymawszy mieszkań w Warszawie (Monitor Pol-

ski Nr A-66, poz. 863) stosuje się odpowiednio do pracowników Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych.

2. Określony w uchwale Rady Ministrów z dnia 9 września 1949 r. dodatek może być przyznany najwyżej 50 pracownikom.

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1951 r. w stosunku do najwyżej 20 pracowników, a co do dalszych najwyżej 30 pracowników — od dnia 1 października 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

1168

UCHWAŁA Nr 651 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 15 września 1951 r.

w sprawie dodatkowego pokrycia ze środków inwestycyjnych niektórych faktur i rozliczeń dotyczących planu inwestycyjnego 1950 r., a nie złożonych w bankach finansujących inwestycje w terminach ustalonych dla rozliczeń z planem inwestycyjnym na rok 1950.

Celem zapewnienia prawidłowego pokrycia ze środków inwestycyjnych faktur i rozliczeń dotyczących pla-

nu inwestycyjnego 1950 r., a nie złożonych w bankach finansujących inwestycje w terminach ustalonych dla